

Refugiats a Prada L'entrevista

Pau Casals

Després de passar la frontera el 1939, el músic Pau Casals va trobar refugi a la vila de Prada, on s'hi va estar fins l'any 1957, que es va traslladar a Puerto Rico (tot i que va seguir fent estades a Molig). El domicili de Casals a la capital del Conflent es va convertir en un important centre de pelegrinatge per als catalans que havien patit la mateixa sort que el violoncel·lista.

Casals es va instal·lar al Grand Hotel, a la carretera que aleshores travessava la població. El 1940 es va traslladar a la casa Salettes, més tard a la vil·la Colette, i finalment el 1948 a la casa dels guardes de Vall Roc, on va romandre fins el 1957.

Prada ret record i homenatge a Pau Casals amb un bust instal·lat a una avinguda també de nom casalsià, Cant dels Ocells. A més, la seu permanent de l'UCE que porta el nom Centre d'Estudis Pau Casals és a Vall Roc, la casa senyorial que va acollir l'últim domicili del violoncel·lista a Prada.

Pau Casals [Arxiu Terra Nostra]

«L'UCE té un compromís amb el País més gran que mai»

Jordi Casassas és president de l'equip rector de l'UCE des del 2016. Les línies mestres de la seva gestió consisteixen en potenciar el nivell acadèmic i reforçar el compromís amb els Països Catalans. La del 2019, la seva quarta UCE, n'és bon exemple.

Aquesta és la vostra quarta UCE com a rector. Com s'afronta una nova edició sense caure en la rutina?

Si notés que he caigut en la rutina ho deixaria. L'afronto amb més il·lusió que mai perquè la Universitat Catalana d'Estiu té un compromís amb el País més gran que mai. Aquest compromís és amb l'obtenció d'una societat més democràtica i alternativa que proposi una clara confrontació amb l'Estat espanyol.

Sense desatendre en absolut el rigor acadèmic tan present des del temps del rector Enric Casassas.

Exacte. Aquest és l'accent que reproduïm i incrementem seguint aquella petja. L'UCE, abans que res, és universitat i és una forma de compromís crític amb la persona i amb el col·lectiu. Aquesta universitat fa una funció de formació no reglada i potser per això és més àgil. El concepte d'*universitat* passa per davant de *catalana* i d'*estiu*. Si mirem el programa de cursos veurem que el plantejament universitari rigorós és indiscutible.

«Un alè d'esperança a Europa». Catalunya dona esperança a Europa o a l'inrevés?

Penso que l'esperança va en les dues direc-

cions. Malgrat tot, nosaltres hem de sentir una certa esperança amb Europa. Catalunya ha plantejat un repte democràtic a l'Estat espanyol—dient-ho suau—de regionalització necessària perquè Europa sigui realment democràtica i de les persones.

Prada és un territori lliure de les tensions que viu l'independentisme?

Ho ha de ser. Ha de ser un territori de construcció crítica i democràtica que fonamenti un procés català que vagi molt més enllà de la pura tàctica. La Universitat Catalana d'Estiu pot ser un bon espai per fer-ho o com a mínim per denunciar-ho.

Què voleu destacar d'aquesta edició?

Primer de tot, destacaria de nou el compromís amb els Països Catalans. També la segona part de la celebració del cinquantenari de l'UCE, que ens obliga a reflexionar sobre el lligam del que van fer els nostres antecessors amb el present i el futur. I, puntualment, penso que la concessió del premi Canigó a un editor valencià dels Països Catalans, que és el Vicent Olmos, i a un compositor català universal, que és el Jordi Savall, donarà un contingut internacional bo.

Jordi Casassas
President de l'equip rector de l'UCE

DiaridePrada

«Per dissort, encara som a la trinxera i les nostres armes són les paraules»
Pere Quart. Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 1970

Els darrers dies s'ha treballat intensament per tal que tot estigui a punt per la inauguració

Tot està per fer i tot és possible

Poc ens ho esperàvem fa un parell d'anys que la 51a edició de la Universitat Catalana d'Estiu se celebraria en les circumstàncies actuals. Il·lusionats com estàvem amb la celebració del referèndum del Primer d'Octubre, pensàvem que el que se'n derivaria serviria per reforçar la presència al món de Catalunya com a entitat política. Ara que fa 80 anys de la retirada després de la Guerra dels Tres Anys, l'exili ens semblava un episodi molt llunyà i pocs havien pensat que tenir líders engarjolats mesos i mesos era una possibilitat real.

La situació no és la que havíem imaginat i sembla que en alguns aspectes hem fet una passa enrere. En aquestes circumstàncies, la Universitat Catalana d'Estiu ha de tornar a ser altre cop el punt de confluència i entesa entre els diversos sectors de l'independentisme. Al campus de Prada sempre s'ha parlat

de tot i s'ha cregut en el futur del País—dels Països—en circumstàncies molt més adverses que les actuals.

La Universitat de Prada sempre ha estat, entre altres coses, la universitat de l'esperança. Aquest fet queda explícitament reflectit al lema d'enguany: «Un alè d'esperança a Europa», perquè tenim clar que és impossible desvincular la sort d'Europa de les vicissituds que visqui el nostre país els propers mesos i anys.

No és l'hora ni dels retrets ni de les baralles perquè tenim molta feina per fer. Fa uns anys, l'editor i llibreter Joan Ballester i Canals deia que «entre tots ho farem tot». Si a aquesta màxima hi sumem el lema de l'UCE 2019, anirem a parar a uns dels versos més recordats de Miquel Martí i Pol, que enguany hauria complert 90 anys: «Tot està per fer i tot és possible».

50 anys de Premis d'Honor

El 1969 Òmnium Cultural va lliurar per primer cop el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Es volia reconèixer una «persona que per la seva obra literària o científica en llengua catalana, i per la importància i exemplaritat de la seva tasca intel·lectual, hagi contribuït de manera notable i continuada a la vida cultural dels Països Catalans».

El Premi va néixer a partir d'una proposta de Josep Benet i el nom definitiu es deu a Maria Aurèlia Capmany.

Al DIARI DE PRADA recordarem, amb una frase sota la capçalera, alguns dels guardonats d'aquest mig segle d'història del Premi.

UCE 19: ha arribat l'hora!

Cada cosa al seu lloc

- 1 Secretaria
- 2 Informàtica
- 3 Sala de premsa
Diari de Prada
- 4 Aules
- 5 Amfiteatre
- 6 Sala d'actes
- 7 Tendal
- 8 Bar
- 9 Espai d'actes
- 10 Serveis
- 11 Menjador
- 12 Esplai
- 13 Dormitoris

Tots els horaris

Activitats

- 7:15 - 8:45 Esmorzar
- 8:45 - 12:30 Secretaria
- 8:45 - 19:00 Servei de bar
- 9:00 - 12:00 Aula d'informàtica
- 9:00 - 12:00 Sala de premsa / *Diari de Prada*
- 9:00 - 12:00 Cursos, seminaris i jornades
- 12:00 - 13:00 Actes i commemoracions
- 12:30 - 14:00 Dinar
- 14:00 - 17:00 Sala de premsa / *Diari de Prada*
- 14:45 - 19:00 Secretaria
- 15:00 - 17:00 Tallers
- 15:00 - 18:00 Aula d'informàtica
- 17:00 - 19:00 Actes i commemoracions
- 19:00 - 20:30 Sopar
- 21:00 - 23:00 Espectacles
- 23:00 - 1:00 Cinema
- 0:00 - 2:00 Servei de bar

Twitter: @uce_cat / Instagram: uce_cat
Facebook: Universitat Catalana d'Estiu
Flickr: Uce Prada

Espectacles

Amb el recital *1r d'Octubre, ni presons ni exilis: República* a càrrec dels Poetes per la República Carles Duarte, Ester Xargay, Roger Costa-Pau, Eduard Casas, Teresa Tarrida, Francesc Ten, Jaume Arnella i Toni Oró, començarà la 51a Universitat Catalana d'Estiu. La cita és a les 8 del vespre.

Tot seguit, a les 9 del vespre, Ramon Gual serà a la plaça de Prada. Si us el perdeu, també serà al Liceu el dia 23. Per arrodonir la nit, la Banda de la Federació Catalana de Societats Musicals oferirà un concert al Gimnàs a les 22 hores. Fa uns mesos, aquesta banda va fer un concert reivindicatiu a Brussel·les davant del conseller de Cultura a l'exili, Lluís Puig.

Diuen...

@assemblea

S'apropa la 51a edició de la @UCE_CAT a Prada. L'@assemblea hi serà amb cinc sessions gratuïtes i obertes entre el 18 i el 23 d'agost #UCE2019 Al Liceu Renouvier. Vine a formar-te i debatre. #ObjectiuIndependència

@anna_arque

"El Dret a la Independència. 10 anys de les consultes populars". Conferència Internacional d'enguany @UCE_CAT on presentaré al Prof Universitat de Swansea, el Dr. Alan Sandry